

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Ing. Evou Poláčkovou jako samosoudkyní ve věci

žalobce: [REDACTED], narozený dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]

Proti
žalovanému: **PROFI CREDIT Czech, a.s.**, IČ 61860069
sídlem Klimentská 1216/46, 110 00 Praha 1, Nové Město
zastoupený advokátem JUDr. Ervínem Perthenem
sídlem Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

o zrušení rozhodčího nálezů a návrhu na odklad vykonatelnosti

takto:

I. Zamítá se žaloba žalobce, aby byl zrušen rozhodčí nález vydaný rozhodcem Mgr. Janem Fišerem dne 2.11.2017 pod č. j. [REDACTED], arch. č. [REDACTED].

II. Žalobce je povinen nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 8.004,11 Kč k rukám JUDr. Ervína Perthena, MBA, advokáta se sídlem Velké náměstí 135/19, Hradec Králové, 500 03, a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou podanou původně u Okresního soudu v Pardubicích dne 12. 1. 2018 a postoupenou zdejšímu soudu dne 14. 3. 2018 domáhal zrušení rozhodčího nálezů vydaného rozhodcem Mgr. Janem Fišerem dne 2. 11. 2017 pod č. j. [REDACTED] arch. č.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

■ s tím, že rozhodčí řízení bylo založeno na rozhodčí smlouvě, která byla uzavřena netransparentně, v možné snaze uvést žalobce v omyl, žalobce namítal nedostatek pravomoci rozhodce a neplatnost rozhodčí smlouvy již v rozhodčím řízení. Rozhodčí smlouva je absolutně neplatná, neboť neobsahuje přímé určení rozhodce, jen jejich seznam, rozhodce neměl pravomoc spor rozhodnout. Smlouva o revolvingovém úvěru je smlouvou spotřebitelskou, a proto rozhodce rozhodoval o smlouvě v rozporu s právními předpisy stanovenými na ochranu spotřebitele nebo ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem. Rozhodčí smlouva zakládá významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran v neprospěch spotřebitele. Sjednání rozhodčí smlouvy ve vztahu ke spotřebitelské smlouvě je právně nepřijatelné, když se prostřednictvím redukce procesních práv výrazně snižuje pravděpodobnost ochrany hmotněprávních záruk, jejichž plná ochrana je možná pouze v řízení před soudem, které je veřejné, v řízení, jehož autoritativní závěr je řádně odůvodněn, a v řízení, které je konečně procesně řádně přezkoumatelné. Rozhodčí smlouva zbavuje žalobce řady práv, a to zejména práva na odvolání, práva na přístup k zákonnému soudci, práva na transparentní určení osoby rozhodce. Rozhodce rozhodoval spor ve zjevném rozporu s dobrými mravy nebo veřejným pořádkem. Žalobce poukázal v tomto smyslu mimo jiné na nepoměr mezi půjčenou a vrácenou částkou, na smlouvenou úrokovou sazbu. Dále žalobce namítl, že předmětný rozhodčí nález nebyl řádně žalobci doručen, když mu byl zaslán poštou a vhozen do schránky za situace, kdy má žalobce datovou schránku. Rozhodce, který spor rozhodoval, není nezávislý a nestranný, protože je o něm známo, že rozhoduje výhradně všechny spory žalovaného, nebo alespoň jejich stěžejní podíl, a je na jejich přidělování žalovanou stranou závislý.

2. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl tuto zamítnout, odkázal na aktuální znění zákona o rozhodčím řízení. Pokud jde o určení rozhodce, odkázal žalovaný na aktuální judikaturu Nejvyššího soudu, Ústavního soudu ČR. V mnoha případech byly posuzovány rozhodčí doložky, které žalovaný ve smluvní dokumentaci používá, a nebyly shledány neplatnými. Žalovaný poukázal na konkrétní usnesení Ústavního soudu ČR, která považují rozhodčí doložky žalovaného s konkrétním výčtem rozhodců za platné, a která považují rozhodčí doložky žalovaného za nikoli v rozporu s právem na ochranu spotřebitele. Rozhodčí smlouva obsahuje 13 konkrétně vyjmenovaných rozhodců ad hoc, na kterých se účastníci dohodli, jde o dvoustrannou dohodu. Seznam rozhodců je tak jasně a dopředu dán, je neměnný, stálý a uzavřený. Sám žalobce byl vyzván v rámci předžalobní upomínky k výběru rozhodce. Pokud jde o žalobcem uváděnou podjatost rozhodce a jeho ekonomickou závislost na žalovaném, k tomuto odkazuje žalovaný na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2018, sp. zn. 20 Cdo 4022/2017.
3. Zdejší soud zamítl žalobu žalobce rozhodnutím z 15. 11. 2018, pod č. j. 54 Cm 82/2018-70. K odvolání žalobce odvolací soud zrušil rozsudek soudu I. stupně a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení. Ve svém rozhodnutí odvolací soud mj. uvedl, že pokud jde o uvedený důvod neplatnosti rozhodčí smlouvy, je ve shodě se soudem I. stupně v tom, že z předmětné rozhodčí smlouvy se podává, že byla uzavřena mezi účastníky a každý jednotlivý list smlouvy je opatřen podpisem žalobce, který musel být tedy seznámen s celým obsahem smlouvy a v této souvislosti nelze spatřovat žádný omyl. Dále odvolací soud uvedl, že pokud jde o výčet rozhodců, tento je platný, když se jedná o výčet stálý a neměnný, rozhodci jsou jmenovitě určeni a v tomto smyslu považuje rozhodčí smlouvu za dostatečně transparentní. Stejně tak, jak dále uvedl odvolací soud, není důvodná namítaná ekonomická závislost rozhodce, kterou nelze spatřovat pouze v tom, že rozhodci za každou skončenou věc vzniká právo na odměnu. Odvolací soud vytkl soudu I. stupně, že se nevypořádal s námitkou žalobce, že rozhodčí smlouva je absolutně neplatná z důvodu typu smlouvy o revolvingovém úvěru, ke které se vztahuje. V tomto rozsahu, jak uvedl dále odvolací soud, neobsahuje odůvodnění rozsudku soudu I. stupně vypořádání se s námitkami a odkazy podle podané žaloby a neumožňuje tak přezkoumání závěrů soudu I. stupně o nedůvodnosti podané žaloby z tohoto důvodu. Odvolací soud tak vrátil věc zdejšímu soudu k dalšímu řízení a uložil zdejšímu soudu zabývat se dalšími důvody žalobce o absolutní

neplatnosti rozhodčí smlouvy a tedy důvodem na zrušení rozhodčího nálezu dle § 31 písm. b) zákona č. 216/1994 Sb. Žalobce se dovolával absolutní neplatnosti rozhodčí smlouvy, když neobsahuje přímé určení rozhodce, ale pouze jejich seznam a v neposlední řadě se dovolával toho, že sjednaná rozhodčí smlouva je absolutně neplatná, když navazuje na smlouvu o revolvingovém úvěru, která patří ke spotřebitelským smlouvám, jak jsou upraveny v §§ 51a - 61 obč. zák. a právem Evropské unie. Žalobce, pokud jde o jeho uváděný důvod absolutní neplatnosti sjednané rozhodčí smlouvy, v žalobě mj. podrobně uváděl, že absolutní neplatnost sjednání rozhodčí smlouvy je dána typem smlouvy, ke které se rozhodčí doložka vztahuje. Smlouva o revolvingovém úvěru patří k tzv. spotřebitelským smlouvám, jak je upravuje občanský zákoník v ust. §§ 51a - 62. Žalobce se považuje za spotřebitele, když při sjednání smlouvy bylo patrné a z okolností nepochybné, že úvěr nesjednával v rámci své obchodní či podnikatelské činnosti, žalovaný je dodavatel, protože je nepochybné, že úvěr byl sjednán právě v rámci jeho obchodní činnosti. Spotřebitelské smlouvy, tak jak je upravuje právo Evropské unie a české právo, jsou zvláštní kategorií smluv, podle kterých je spotřebitel jako fakticky slabší strana smluvního vztahu chráněn před tím, aby cestou smluvní svobody, faktického vnučení smluvních podmínek a definicí obchodních podmínek hospodářsky silnější stranou byl zkrácen na svých právech, jak je definuje zákon. Žalobce dále odkázal na judikaturu Evropského soudního dvora a právo Evropské unie a dále odkázal na ust. § 55 a násl. občanského zákoníku.

4. K jednání nařízenému na den 6. 8. 2020 se žalobce nedostavil, omluvil se, vyjádřil svůj souhlas s projednáním věci v jeho nepřítomnosti. Soud tak věc projednal s odkazem na ust. 101 odst. 3 o.s.ř.
5. Dle ust. § 32 odst. 1 zákona č. 216/1994 Sb. – o rozhodčím řízení a výkonu rozhodčích nálezů (dále jen „zákon“), v platném znění, návrh na zrušení rozhodčího nálezu soudem musí být podán do tří měsíců od doručení rozhodčího nálezu té straně, která se zrušení rozhodčího nálezu domáhá, nestanoví-li tento zákon jinak.
6. Dle ust. § 31 zákona soud na návrh kterékoliv strany zruší rozhodčí nález, jestliže a) byl vydán ve věci, o níž nelze uzavřít platnou rozhodčí smlouvu, b) rozhodčí smlouva je z jiných důvodů neplatná, nebo byla zrušena, anebo se na dohodnutou věc nevztahuje, c) ve věci se zúčastnil rozhodce, který nebyl ani podle rozhodčí smlouvy, ani jinak povolán k rozhodování, nebo neměl způsobilost být rozhodcem, d) rozhodčí nález nebyl usnesen většinou rozhodců, e) straně nebyla poskytnuta možnost věc před rozhodci projednat, f) rozhodčí nález odsuzuje stranu k plnění, které nebylo oprávněným žádáno, nebo k plnění podle tuzemského práva nemožnému či nedovolenému, g) se zjistí, že jsou dány důvody, pro které lze v občanském soudním řízení žádat o obnovu řízení.
7. Z rozhodčího spisu sp. zn. [REDAKCE] rozhodce Mgr. Jana Fišera soud zjistil, že žalobce jako klient uzavřel se žalovaným jako věřitelem smlouvu o revolvingovém úvěru dne 13. 8. 2015, dále účastníci uzavřeli rozhodčí smlouvu ze stejného dne (dále jen „rozhodčí smlouva“), dne 2. 11. 2017 byl vydán a 22. 11. 2017 žalobci doručen rozhodčí nález, ve kterém bylo žalobci uloženo zaplatit žalovanému 43.473 Kč s příslušenstvím, smluvní pokutu, náklady řízení, a to do tří dnů od právní moci rozhodčího nálezu.
8. Z rozhodčí smlouvy bylo mimo jiné zjištěno, že si strany sjednaly rozhodce pro rozhodčí řízení, a to konkrétních třináct osob, jednoznačně v rozhodčí smlouvě specifikovaných. V rozhodčí smlouvě si strany sjednaly i možnost přezkumu rozhodčího nálezu v rámci přezkumného řízení. Ze spisu rozhodce bylo zjištěno, že žalobce nevyužil možnost přezkumného řízení. Dále bylo z rozhodčí smlouvy zjištěno, že každá strana této pětistránkové smlouvy je opatřena podpisem žalobce.
9. Z dopisu žalobce ze dne 7. 6. 2017 adresovaného rozhodci bylo zjištěno, že žalobce podal námítku nedostatku pravomoci rozhodce rozhodovat věc, když uvedl, že si není vědom existence platné rozhodčí smlouvy mezi stranami sporu.

10. Z usnesení rozhodce ze dne 1. 11. 2017 bylo zjištěno, že usnesením pod č. j. [REDAKCE] byla zamítnuta námitka nedostatku pravomoci rozhodce vznesená žalovaným v rozhodčím řízení. Z usnesení je zjištěno, že rozhodce zaslal žalovanému v rozhodčím řízení kopii rozhodčí smlouvy včetně podpisů stran smlouvy s tím, že žalovaný v rozhodčím řízení byl vyzván k vyjádření se, příp. ke sdělení návrhů na doplnění dokazování rozhodci. Žalovaný v rozhodčím řízení se k této výzvě v rozhodčím řízení nevyjádřil.
11. V projednávané věci se soud nejprve zabýval otázkou, zda návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě, tedy ve lhůtě 3 měsíců od doručení rozhodčího nálezu žalobci, tedy jako účastníku rozhodčího řízení. Jak vyplynulo z předložených listinných důkazů (připojeného rozhodčího spisu), i ze samotných tvrzení účastníků, napadený rozhodčí nález byl žalobci jako tomu, komu byl rozhodčí nález určen, doručen dne 22. 11. 2017. Žaloba na zrušení rozhodčího nálezu byla podána 12. 1. 2018. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že návrh na zrušení rozhodčího nálezu byl podán v zákonem stanovené lhůtě.
12. Soud se dále zabýval důvody uvedenými žalobcem pro zrušení rozhodčího nálezu. Žalobce poukazoval na důvody dle § 31 písm. b), c) zákona. Pokud jde o námitku žalobce ohledně nesprávného doručení mu rozhodčího nálezu ze strany rozhodce za situace, kdy mu rozhodčí nález nebyl zaslán prostřednictvím žalobcem zřízené datové schránky, má soud zato, že rozhodčí nález se dostal do dispozice žalobce, což je to podstatné, tedy že byl „v rukách žalobce“, což žalobce sám tvrdí, stejně tak i řádně ve lhůtě reagoval podáním této žaloby. V odůvodnění soud dále odkazuje i na obsah rozhodnutí odvolacího soudu shora citovaného, kdy se odvolací soud ztotožnil se soudem I. stupně, že předmětný rozhodčí nález se dostal do dispozice žalobce, byť nebyl doručen do jeho datové schránky a žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu na zrušení rozhodčího nálezu u soudu. Proto nebylo k této námitce dále přihlíženo, když byť případná závada v doručení neměla za následek pozdě podanou žalobu na zrušení rozhodčího nálezu.
13. Pokud jde o důvody zrušení rozhodčího nálezu, pak je třeba s odkazem na článek IX. zák. č. 258/2016 Sb. postupovat podle znění zák. č. 216/1994 Sb., účinného ke dni podání žaloby, tedy ke dni 12. 1. 2018, jak ve svém rozhodnutí uvedl odvolací soud. Pokud jde o žalobcem namítanou netransparentnost uzavřené rozhodčí smlouvy a tak možnou snahu uvést žalobce v omyl, uvedl k tomuto zdejší soud, že smlouva o úvěru, stejně tak jako rozhodčí smlouva, byla uzavřena mezi účastníky, šlo o dohodu, pokud žalobci nevyhovovaly podmínky při sjednání smlouvy, bylo tak na něm smlouvu i rozhodčí smlouvu neuzavírat. Odvolací soud k této námitce uvádí, že z předmětné rozhodčí smlouvy se podává, že byla uzavřena mezi účastníky a každý jednotlivý list smlouvy je opatřen podpisem žalobce, tedy musel být seznámen s celým obsahem smlouvy a v této souvislosti nelze spatřovat žádný omyl. Pokud jde o žalobcem namítaný výběr rozhodců, tedy v rozhodčí smlouvě sjednaný způsob výběru rozhodců, je dle zdejšího soudu platný, výčet rozhodců je stálý a neměnný, rozhodci jsou jednoznačně a jmenovitě určeni, jde tak o platný právní úkon, dostatečně transparentní. Stejně tak, pokud jde o žalobcem namítanou ekonomickou závislost rozhodce na žalovaném, odkazuje soud na rozhodnutí Nejvyššího soudu, a to sp. zn. 20 Cdo 4022/2017, 20 Cdo 5642/2017. Dále zdejší soud odkazuje na obsah rozhodnutí odvolacího soudu. Pokud jde o výčet rozhodců a namítanou ekonomickou závislost rozhodce citováno viz shora. Pokud jde o námitku žalobce, že rozhodčí smlouva je absolutně neplatná z důvodu typu smlouvy o revolvingovém úvěru, kdy k tomuto se zdejší soud ve svém původním rozhodnutí nevyjádřil, zdejší soud uvádí následující. Žalobce odkazoval na právo Evropské unie, judikaturu Evropského soudního dvora a občanský zákoník, a to jeho § 55 a násl., a to zák. č. 40/1964 Sb., tedy zákona účinného do 31. 12. 2013. Soud s ohledem na důkazy provedené shora uvádí, že rozhodčí smlouva i smlouva o revolvingovém úvěru byly uzavřeny dne 13. 8. 2015. Je tedy nutné posuzovat platnost těchto smluv dle občanského zákoníku účinného v době podpisu těchto smluv. Žalobce také připojil své vyjádření k omluvě z jednání dne 6. 8. 2020 a odkázal na ust. paragrafů nového občanského zákoníku, tedy účinného v době podpisu smlouvy o revolvingovém úvěru i rozhodčí smlouvy. Nicméně pokud jde o žalobcem tvrzené

skutečnosti, že rozhodčí smlouva je absolutně neplatná ze shora žalobcem uváděných důvodů, v tomto se zdejší soud se žalobcem neztotožnil. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu, dále Ústavního soudu s tím, že rozhodčí smlouva tak, jak byla sjednána, není posuzována ze strany Nejvyššího soudu ani Ústavního soudu jako absolutně neplatnou rozhodčí smlouvou. Mezi účastníky bylo nesporné, že smlouva o revolvingovém úvěru byla uzavřena mezi účastníky, a to žalobcem coby spotřebitelem. Z rozhodčí smlouvy ze dne 13. 8. 2015 bylo mj. zjištěno, že v případě, že úvěrující (žalovaný) bude podávat rozhodčí žalobu pouze proti jedinému žalovanému (úvěrovanému, spoludlužníkovi č. 1 nebo spoludlužníkovi č. 2), je povinen před podáním žaloby (návrhu na zahájení rozhodčího řízení), zaslat žalovanému písemnou výzvu, aby tento vybral rozhodce, u něhož má být rozhodčí řízení vedeno (tato výzva může být zaslána i v rámci předžalobní výzvy k dobrovolnému plnění dluhu). Z předžalobní výzvy v rozhodčím řízení ze dne 6. 4. 2017 bylo zjištěno, že žalobce byl vyzván k výběru rozhodce ze seznamu rozhodců uvedených v rozhodčí smlouvě, u něhož má být rozhodčí řízení o nárocích žalovaného proti žalobci, nedojde-li k její dobrovolné úhradě ze strany žalobce za výše (v předžalobní výzvě) uvedených podmínek, vedeno. Dále bylo zjištěno, jak již uvedeno shora, že rozhodčí smlouva obsahovala třináct konkrétně určených uvedených rozhodců. Dále bylo z rozhodčí smlouvy zjištěno, že rozhodčí řízení bude neveřejné a ústní. K projednání věci samé není třeba nařizovat jednání, jestliže dle rozhodce lze ve věci rozhodnout jen na základě účastníky předložených listinných důkazů, rozhodčí řízení bude ústní vždy, pokud o to jeden z účastníků požádá a zároveň rozhodce shledá důvody pro nařízení ústního jednání. Dále bylo z rozhodčí smlouvy mj. zjištěno, že bylo sjednáno mezi účastníky i řízení přezkumné, tedy není pravda, že by rozhodčí řízení bylo řízení jednoinstanční. Nic toto nemění na faktu, že nebylo ze strany žalobce přezkumné řízení využito. Tedy zdejší soud dospěl k závěru, že sjednaná rozhodčí smlouva byla platně sjednána ke smlouvě o revolvingovém úvěru uzavřené mezi žalovaným a žalobcem, coby spotřebitelem. Žádný právní předpis nezakazuje uzavřít rozhodčí smlouvu ke spotřebitelskému úvěru za splnění podmínek v zákoně o rozhodčím řízení uvedených. Soud má za to, že rozhodčí smlouva tak, jak byla uzavřena mezi účastníky, je smlouvou platnou s tím, že pokud jde o odkazy žalobce na judikaturu Nejvyššího soudu, dále i na judikaturu Evropského soudního dvora, tak musí zdejší soud konstatovat, že tato judikatura není přílehavá na předmět tohoto řízení, především skutečnosti, za kterých a jakým způsobem a s jakým obsahem byly smlouvy uzavřeny mezi účastníky - smlouva rozhodčí a smlouva o úvěru. Zdejší soud dále vycházel i z judikatury Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Odo 1222/2005, 29 ICdo 36/2017, dle které je nutné posuzovat platnost rozhodčí smlouvy a smlouvy o revolvingovém úvěru odděleně, což tímto také činil a neshledal rozhodčí smlouvu neplatnou. Zdejší soud vycházel z judikatury Nejvyššího soudu i Ústavního soudu (např. rozh. 33 Cdo 1354/2014, II. ÚS 3413/12) a rozhodčí smlouvu sjednanou mezi účastníky posoudil s ohledem na její obsah, kdy rozhodčí smlouva nezpůsobuje nerovnováhu v právech a povinnostech stran, jako smlouvu platně sjednanou. Zdejší soud tedy neshledal žádnou námitku žalobce důvodnou, resp. neshledal důvod pro zrušení rozhodčího nálezu dle ust. § 31 písm. a), b) zákona, jak uvedl shora s tím, že nad rámec zákona se soud nemohl námitkami žalobce zabývat. Řízení o zrušení rozhodčího nálezu není řízením o meritorním přezkumu tohoto, k tomu slouží přezkumné řízení, kdy tato možnost nebyla žalobcem dle rozhodčího spisu využita. Soudu tak nezbylo, než žalobu opět v celém rozsahu zamítnout.

14. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že žalovanému jako účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přiznal náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování práva proti žalobci, a to v souladu s právními předpisy upravujícími výši náhrad v občanském soudním řízení v celkové výši 8.004,11 Kč, jež jsou tvořeny odměnou advokáta dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., za tři úkony ve výši 4.500 Kč, paušální náhradou za tři úkony právní služby ve výši 900 Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění, cestovným k jednáním z [REDAKCE] do Pardubic a zpět osobním automobilem Škoda [REDAKCE], reg. zn. [REDAKCE] ve výši 320,70 Kč, osobním automobilem Ford [REDAKCE], reg. zn. [REDAKCE] ve výši 294,27 Kč, náhradou za

proměřkaný čas dle § 14 vyhl. č. 177/1996 Sb., ve výši 600 Kč za šest půlhodin, daní z přidané hodnoty ve výši 1.389,14 Kč. Lhůtu splatnosti soud určil jako zákonnou třídenní podle § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím podepsaného soudu. Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Pardubice 6. srpna 2020

Mgr. Ing. Eva Poláčková v. r.
předsedkyně senátu